

1. Кісін В. Б. Режисюра як мистецтво та професія : навчальне видання / В. Б. Кісін. – К. : Науково-освітній центр «АЕЛС-технологія», 1998. – 104 с.
2. Лидерман Ю. Почему концепция перформативного искусства не популярна в современной России? / Юлия Лидерман // Вестник общественного мнения. – 2010. – №3 (105). – С. 37–45.
3. Театральность в границах искусства и за его пределами : круглый стол [Электронный ресурс] / [Б. Дубин, В. Золотухин, О. Рогинская и др.] // НЛЮ. – 2011. – № 11. – Режим доступа : <http://magazines.russ.ru/nlo/2011/11/du24.html>.
4. Хренов Н. А. Зрелища в эпоху восстания масс / Н. А. Хренов. – М. : Наука, 2006. – 646 с. – (Искусство в исторической динамике культуры).

В статье исследованы культурологические и эстетические взгляды на содержание понятий «зрелище» и «зрелищность» в контексте культуры постмодерна. Автор предлагает рассматривать современные художественно-зрелищные формы как стержень учебного процесса в высшей художественной школе и наглядное средство медиаобразования.

Ключевые слова: зрелище, зрелищность, художественно-зрелищные формы, высшая художественная школа, медиаобразование.

The cultural and aesthetic views on the meaning of «show» and «entertainment» in the context of post-modern culture are researched in the article. The author proposes to consider modern art-entertainment forms as the core of the educational process in high art school and visual means of media education.

Keywords: show, entertainment, art-entertainment forms, high art school, media education.

УДК 14; 159.9

Олександр Опанасюк

СТАВРОПІГІЙСЬКІ ФІЛОСОФСЬКІ СТУДІЇ: КОНЦЕПТ-АНАЛІЗ ІНТЕНЦІЙ ПРОЕКТУ

Аналізуються інтенції проекту «Ставропігійські філософські студії», їх концептуалізація у тематиці та доповідях конференцій, наукових статтях, монографіях, методичних розробках авторів публікацій. Визначаються перспектива, яка була відкрита цим проектом, його досягнення, причини припинення такого плану наукових студій.

Ключові слова: Ставропігійон, Ставропігійські філософські студії, концепт-аналіз.

В сучасній науці усталеною є практика, коли результати досліджень публікуються у вигляді статей у фахових збірниках, журналах, які здебільшого мають загальну назву (наприклад, «Наукові записки...», «Вісник...») та співвідносні з певною наукою чи, що набагато рідше зустрічається, науковим напрямом досліджень. Такі збірники не мають чітко визначеного концепційного спрямування, а лише інформують суспільство про різного роду тенденції та ідеї щодо розв'язання чи висвітлення змісту різноманітних питань. Обійтися без таких видань важко, але у контексті зазначеного постає інше питання: як ставитися до публікацій у наукових виданнях та самих збірників, які з певних причин не мають фахового статусу, у тому числі й збірників, презентуючих певний науковий проект?

Мета статті полягає в аналізі інтенцій проекту «Ставропігійські філософські студії», їх концептуалізації у тематиці конференцій, доповідях, наукових статтях, у визначенні перспективи, яка була відкрита цим проектом, в аналізі його досягнень та причин припинення такого плану наукових студій. Публікацій за цією темою фактично немає, окрім наших публіцистичних статей у газеті «Пульс Ставропігії» [8; 10].

18-19 травня 2007 року в Університеті «Львівський Ставропігійон» відбулася конференція «Львівські гуманітарні читання», яка поклала початок науковому проекту, отримавшого згодом назву «Ставропігійські філософські студії». До розбудови наукових читань насамперед долучилися автори проекту Галина Іонівна Побережна, доктор мистецтвознавства, професор Національного педуніверситету ім. М. Драгоманова (Київ), Олександр Петрович Опанасюк, автор ідеї проекту, на той час кандидат мистецтвознавства, доцент Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Ярослав Михайлович Кміт, доктор філософії в галузі педагогічних наук, професор, ректор Університету «Львівський Ставропігійон», Іван Андрійович Зязюн, доктор філософських наук, професор, академік АПН України, директор Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих АПН України, президент Університету «Львівський Ставропігійон» (Київ), Яків Олександрович Дубров, кандидат фізико-математичних наук, старший

науковий співробітник, доцент кафедри теорії і практики соціального проектування УЛС, керівник представництва Міжнародного Інституту Соціоніки при Університеті «Львівський Ставропігон» (Львів), Семен Іванович Чурюмов, доктор філософії в галузях філософії та психології, завідувач відділом методології Міжнародного Інституту Соціоніки (Київ), Андрій Васильович Поправко, провідний спеціаліст Науково-дослідного Інституту Класичної Астрології (НКА) при Фонді сприяння слов'янській культурі (Київ).

Ідея проекту полягала у залученні до дискусії науковців, митців, езотериків, що сприяло б обміну інформацією, а також пошуку позицій, на основі яких можна всебічно й поглиблено проводити наукові дослідження різноманітних питань в галузях філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та інших наук.

Укажемо й на те, що, можливо, не випадково так сталося, що ідея проекту, яка пропонувалася до розгляду декільком львівським ВНЗ, була підтримана саме Я. М. Кмітом, ректором Університету «Львівський Ставропігон». І так як у XVI ст. розвиток освіти на Україні розпочався із братських шкіл Львова (1585 р. у Львові засновано Успенське ставропігійське братство), так і нова ідея у наш час почала торувати собі дорогу в річищі ставропігійських починань. Слово «ставропігія» (від грецьк. ставрос – ставити, пігос – хрест) має давнє походження, і у «Львівських братських школах XV-XVII ст.», крім символу автономної церковної одиниці, виражало ідею (зміст) підставки для хреста, можливо, й для свічки, тобто для духовного світла і тепла, яке йде від хреста, вогню та Слова Божого (адже хрест та свічка практично невід'ємні від читання Святого Письма). Цей нюанс (особливо смисловий зміст хреста в його метаісторичному аспекті) досить показовий, він... загалом може виражати (і виражає) ідею пошуку, відновлення, встановлення чи констатацію істини, змісту буття і тому подібних речей» [7, с. 5]. Відтак, слово «ставропігія» стало символом започаткованих студій, тоді як їх кредо пропонувалося визначити висловом «ultima ratio» (від латин. ультіма раціо – вирішальний доказ, оптимальне доведення).

Так постав досить оригінальний науковий проект із символічною назвою «Ставропігійські філософські студії» та не менш символічним гаслом «ultima ratio». З 2007 по 2011 роки було проведено низку науково-практичних конференцій у Львові та Києві¹, матеріали яких опубліковані у шести випусках однойменного наукового збірника (надалі: СФС) [14-19].

Від самого початку цей проект передбачав дещо інший науковий дискурс та висвітлення змісту різноманітних явищ, ніж у традиційних наукових заходах. Якщо узагальнити зміст інтенцій, які знайшли своє відображення в тематиці конференцій, численних доповідях, рубриках опублікованих наукових збірників та у багатьох статтях (їх аналіз подається нижче), можна визначити наступні дві фундаментальні позиції.

1) Насамперед передбачався комплементарний зріз та якомога ширша характеристика проблем сучасного суспільного буття в контексті його гуманітарного виміру; причому залучалися і враховувалися відомості різноманітних наук, у тому числі й відомості тисячолітньої езотеричної традиції, зміст яких сучасна наука хоча повною мірою не підтверджує, проте у багатьох випадках приходять до аналогічних висновків.

2) «Ставропігійські філософські студії» виходили із необхідності пошуку саме нетрадиційних підходів та оптимальних позицій, які можуть збагатити і поглибити онтологічні й гносеологічні можливості як указаних вище наук, так і онтології та гносеології загалом.

Коротко проаналізуємо тематику конференцій, розділи опублікованих збірників СФС та деяких статей. Вже перша конференція – «Львівські гуманітарні читання» (Львів, 18-19 травня 2007 р.) – зосереджувалася на темі «Сучасна наука: пошук оптимальних онтологічних позицій», що відповідним чином позначилося на тематиці доповідей і розділах першого випуску СФС – «Пошук оптимальних онтологічних позицій у сучасній науці», «Особистість і сучасна культура», «Наукові повідомлення» [14] – та фактично обумовило зміст і тематику усіх наступних

¹ «Львівські гуманітарні читання» (Львів, 18-19 травня 2007 р.), яка вважається першою конференцією проекту «Ставропігійських філософських студій». Конференція «Логос історії музики» (Київ, 2-3 листопада 2007 р.) є свого роду проміжною ланкою до наступної – Другої конференції «Ставропігійські філософські студії» (Львів, 25-26 квітня 2008 р.). Конференція «Львівський Ставропігон як духовний феномен української освіти, науки і культури» (Львів, 30-31 травня 2008 р.) фактично була продовженням попередніх «Ставропігійських філософських студій». Тому наступні конференції вже чітко нумеровалися як Четверта, П'ята, Шоста науково-практичні конференції «Ставропігійських філософських студій» (Львів, 4-5 грудня 2009 р.; Львів, 26-27 листопада 2010 р.; Київ, 4-6 листопада 2011 р.).

наукових конференцій. Відразу слід указати на особливу роль рубрики «Наукові повідомлення», які пропонуються у кожному випуску і зміст яких загалом складають матеріали доповідей, присвячених найрізноманітнішим питанням, у тому числі із залученням до їх висвітлення езотеричних наук.

Наступні конференції – «Логос історії музики» (Київ, 2-3 листопада 2007 р.) і Друга конференція «Ставропігійські філософські студії» (Львів, 25-26 квітня 2008 р.) – пов'язані з музичним мистецтвом і темою «Феноменології буття людини». В обох випадках основу дискусій обумовлювали визначені ще першою конференцією позиції. Такий підхід позначився на тематиці доповідей та на розділах другого й третього випусків наукових збірників СФС: «Езотерика в контексті сучасних проблем», «Особистість і сучасна культура», «Духовні основи культури», «Наукові повідомлення» (2-ий випуск [15]); «Методологічні підходи до осягнення логосу музики», «Логос європейської музики», «Онтологія духовного змісту музики», «Музичний твір і логос епохи», «Наукові повідомлення» (3-й випуск [16]).

Якщо під час дискусій на першій конференції проект «Ставропігійських філософських студій» здебільшого лише формувався, то вже на цих двох конференціях було оголошено декілька надзвичайно цікавих і перспективних ідей, які згодом отримали розвиток у вигляді нових статей, науково-методичних розробках та монографіях (найважливіші з них розглядаються нижче).

Зміст четвертої конференції «Ставропігійські філософські студії» (Львів, 4-5 грудня 2009 р.) визначила тема «Творчість і сучасна наука». У четвертому випуску СФС вона конкретизована наступними розділами: «Творчість і сучасна наука», «Творчість – особистість – культура», «Інтерпретологія та онтологія творчості», «Наукові повідомлення» [17].

Особливості п'ятої й шостої конференцій «Ставропігійські філософські студії» (Львів, 26-27 листопада 2010 р.; Київ, 4-6 листопада 2011 р.) обумовлені однією темою: «2012 рік: акценти метаісторії у просторі культури». Хоча ця досить цікава й дискусійна тематика не знайшла свого відображення в розділах 5-го й 6-го наукових збірників, зміст яких визначався рубриками «Музикознавство», «Психологія», «Педагогіка та філософія освіти», «Наукові повідомлення» [18; 19], що пояснюється прагненням авторів проекту звузити поле наукових дискусій декількома позиціями та можливість отримати збірнику науковий статус за спеціальностями «мистецтвознавство», «психологія», «педагогіка», все ж таки й наукові дискусії на конференціях, і тематика багатьох наукових статей значною мірою співвідносні із задекларованою ідеєю.

Прикладом є тематика доповідей, значна частина яких опублікована у вигляді статей у 5-му й 6-му випусках СФС: «Україна як наріжний камінь сучасної епохи», «Сакральномузичний символізм Євангелії: есхатологічний контекст» (Г. І. Побережна); «Езотеричний підхід до есхатології» (А. В. Поправко); «Особливості формування інтегративного гуманітарного мислення у світлі викликів ХХІ ст.» (Я. М. Кміт); «Прискорення еволюції на сучасному етапі розвитку людства» (Б. Д. Дробенко); «Метаісторія культури та характероцентризм в системі аналізу особистості» (Е. Ф. Єленевський); «На стику часів, або Про інтерпретацію давніх текстів, вільний вибір світогляду та розширення свідомості» (В. Є. Кузмін); «Проблема духовного самовиховання особистості в перехідну епоху» (Л. Г. Кудрик); «Космогенічний аспект соціо-цивілізованого розвитку» (М. П. Романець); «Кармічні проблеми України і шляхи їх розв'язання в часи зміни епох» (В. М. Московченко); «Метаісторія культур та еволюційні траєкторії в просторі буття» (Я. О. Дубров); «Парадигмальні засади сучасної педагогіки на зламі епох» (О. В. Вознюк); «Еніологічні аспекти перехідного періоду культури» (І. П. Свешнікова); «Енерго-інформаційний підхід як педагогічна інновація в контексті космо-планетарних трансформацій ХХІ ст.» (Л. О. Злочевська); «Світоглядні засади інформаційної культури в добу техногенної цивілізації» (Н. В. Лазарович); «Професійні виклики перехідної історичної доби до музиканта-педагога» (Д. А. Суботенко); «Постмодернізм на межі метаісторичних періодів буття культури: до питання конверсії поняття» (О. П. Опанасюк) та багато інших.

Незважаючи на те, що у просторі «Ставропігійських філософських студій» представлені доповіді й опубліковані статті з різноманітною тематикою досліджень, все ж таки, виокремимо три інтенції, відповідно й три напрями, в контексті яких можна визначити смисловий базис наукового проекту СФС.

До *першого* належать розробки авторів, які максимальною мірою орієнтуються на визначені вище двома пунктами вихідні ідеї проекту. В основному це стосується його фундаторів

Г. І. Побережної, О. П. Опанасюка, С. І. Чурюмова, А. В. Поправка, Я. О. Дуброва, до яких додуються низка доповідей і статей Я. М. Кміта, Л. Г. Кудрик, С. О. Ігнатова і Л. П. Ігнатової, В. Є. Кузьміна. Другий напрям складають науково-методичні дослідження, а також розроблені проекти в межах проекту СФС. Третій напрям умовно визначимо як полізмістовий, тобто такий, що представлений різноманітними розробками, зорієнтованих здебільшого на традиційний план досліджень.

Оскільки в межах статті повною мірою неможливо проаналізувати виголошені доповіді та опубліковані праці, очевидно, що під наш «об'єктив» насамперед підпадають розробки перших двох напрямів.

У доповідях і статтях Г. І. Побережа (Київ) приділяє увагу різним питанням, які так чи інакше кореспондуються з двома напрямками досліджень – музикотерапією та астрологією (статті: «Нетрадиційні джерела пізнання алгоритму буття» [14, с. 36-48]; «Музикотерапія як інноваційна технологія особистісного розвитку» [15, с. 26-45]; «Музично-логічні основи буття (коментар до музично-космогонічних теорій)» [16, с. 9-44]; «Спроба сакральності-холістичного підходу до феномену творчості» [17, с. 35-56]; «Україна як наріжний камінь сучасної епохи» [18, с. 5-15]; «Онтопсихологічні аспекти музичної комунікації» [19, с. 230-235]). Є підстави констатувати, що саме у просторі Ставропігійських філософських студій, тобто під час їх проведення, набула кінцевого вигляду концепція музикотерапії автора. В українській науці важко назвати приклад саме концепційного підходу до висвітлення цього питання; здебільшого можемо говорити про методичний аспект розробок, проте які так чи інакше орієнтуються на загальновідомі позиції в музикотерапії. Відтак завдяки Г. І. Побережної маємо у вітчизняній науці досить оригінальну й ґрунтовну концепцію музикотерапії, основний зміст якої викладений у низці статей та 14 книгах «Крила долі» [11].

У доповідях і статтях С. І. Чурюмов (Київ) торкається питань оптимізації сучасної науки та соціоніки (статті: «Можливості побудови на дедуктивних засадах єдиної теорії всесвіту і буття» [14, с. 11-35]; «Екстремальні виміри сучасної науки» [15, с. 7-25]; «Універсальність ТІМ-коду» [15, с. 207-226]; «Проблема істини в гуманітарних науках» [17, с. 5-34]; «Аксиоматика Чурюмова-Юнга – основа дедуктивної побудови базових понять соціоніки» [18, с. 91-103]). У даному разі ми також можемо говорити про концепційні розробки в сучасній науці, зміст яких формувався у просторі Ставропігійських філософських студій та які згодом постали у вигляді двох монографій: «Посмішка Чеширського Кота, або Можливе й Неможливе в Соціоніці: Проблеми, Гіпотези, Рішення» [21; 22]; «Блиск і Злидарство Соціонічної Метафізики» [20].

Відомий астролог України А. В. Поправко (Київ) опублікував чотири статті в наукових збірниках СФС, які здебільшого стосуються питань духовності в перехідну добу сучасної цивілізації («Від Скіфії до України: семасіологічний підхід до палео – та етногеографії» [14, с. 183-195]; «Категорії любові і свободи у метафізичному просторі» [15, с. 159-171]; «Що є джерелом, рушійною силою та односутністю творчості» [17, с. 57-62]; «Зірки про кінець світу» [18, с. 230-244]). Особливістю цих статей, як і виголошених доповідей, є актуалізований астрологічний аспект, що співвідноситься із закономірностями буття суспільства та підпорядкування його астрологічним канонам і періодам розвитку світової цивілізації. Своєрідним узагальненням міркувань автора постають дві його монографії «111 головолонних хорарів: Практичний посібник з хорарної астрології» та «Україна: хто ми і звідки є? (роздуми на перетині наук)» [12; 13].

У доповідях і опублікованих статтях О. П. Опанасюк (Львів) звертає увагу на питання буття сучасного мистецтва і культури в добу пост-історії, як про це говорить традиційна наука, або ж, за езотеричною думкою, перехідної епохи, зміст якої визначається не знанням у попередні тисячоліття збігом різного роду культурних і фізичних явищ: завершенням становлення Європейської культури і очікування появи Нової Ери у світовій культурі, завершенням темного періоду Калі-Юги та початком світлого періоду, завершенням ери Риб і початком ери Водоля. Очевидно, такі переми не можуть не відбитися на розвитку мистецтва і культури. Проте у своїх статтях («Структуральне буття культур: історичний, метаісторичний та езотеричний аспекти» [15, с. 46-65]; «Про пізнання в музичному мистецтві» [16, с. 56-81]; «Лозунг Едмунда Гусерля «Назад, до предметів» як відображення інтенціонального вектора у процесуальному бутті культури» [18, с. 16-30]; «Культурологічні та онтологічні аспекти музикотерапії» [19, с. 34-51]) автор не лише констатує ці моменти, але пропонує оригінальну концепцію інтенціоналізму культури й мистецтва, основні позиції якої були сформовані саме під час проведення

Ставропігійських філософських студій. Результатом наукових досліджень постала низка статей, опублікованих у збірниках СФС, наукових збірниках України та в зарубіжних фахових виданнях. Монографія «Інтенціональність у просторі культури: мистецтвознавчий, культурологічний та філософський аспекти» [9] узагальнює зміст публікацій. (Зазначена концепція була захищена як докторська дисертація з мистецтвознавства за спеціальністю 26.00.01 – Теорія та історія культури, Київ, січень 2015 р.).

У контексті визначених вище інтенцій проекту СФС слід розглядати доповіді й публікації багатьох інших учасників наукових слухань.

Л. Г. Кудрик (Львів) торкається питань осмислення запитів нової ери та відповідного духовного розвитку дітей і юнацтва (статті: «Діти нової свідомості» [14, с. 164-182]; «До проблеми духовного розвитку дитини в сучасному світі» [15, с. 91-103]; «Розвиток духовних компетентностей учнів і студентів як запорука їх ефективної життєтворчості» [17, с. 157-178]; «Виховання в контексті ноосферної освітньої парадигми» [18, с. 194-206]). На концепційному рівні указані статті й тематика виголошених доповідей отримали втілення у низці монографічних і методичних публікацій (укажемо дві: [4-5]). Статті й доповіді Я. О. Дуброва (Львів), присвячені питанням філософсько-культурологічного осмислення буття сучасної цивілізації (статті: «Філософсько-культурологічні прелімінарії ХХІ століття як теорії триєдиного кхі-метаболізму» [14, с. 85-103]; «Дескрипційна канонізація доктрини віртуального квазігалактичного світу: моделювання та демонологія» [15, с. 227-240]; «Про віхи наукового втілення доктрини ФУХН» [17, с. 260-277]; «Метаісторія культур та еволюційні траєкторії в просторі буття» [18, с. 277-291]; «Протистояння цивілізацій на релігійному ґрунті та український геополітичний шлях» [19, с. 236-250]). У доповідях і статтях В. Є. Кузьмін (Кон'я, Туреччина) висвітлення змісту обраних питань базується на поєднанні езотеричних відомостей із традиційним аналізом (статті: «Нова інтерпретологія, або Вступ до вчення про багатовимірність» [17, с. 242-259]; «На стику часів, або Про інтерпретацію давніх текстів, вільний вибір світогляду та розширення свідомості» [18, с. 259-276]). У доповідях і статтях С. О. Ігнатова і Л. П. Ігнатова (Луцьк) велику увагу приділяють питанням духовної культури, духовного розвитку людини, спираючись на нетрадиційні підходи до аналізу й дослідження даної проблематики. Такі інтенції знайшли своє вираження у низці статей (Л. П. Ігнатова, С. В. Петлій: «Феномен духовності та молодіжні субкультури» [15, с. 172-184]; Л. П. Ігнатова: «Експлікація творчості в контексті духовної музики» [17, с. 84-95]; С. О. Ігнатова: «Система інтегрального гармонійного розвитку людини як засіб мінімізації суперечностей людської природи» [15, с. 77-90]; «Творчість як процес самопізнання і самовдосконалення» [17, с. 223-232]; «Духовність як процес трансформації системи свідомості людини» [18, с. 181-193]) та пізніше і в монографіях, які готуються до виходу у світ [1-2].

Науково-методичний напрям інтенцій проекту СФС представлений низкою статей та проектами, які здебільшого стосуються психологічних і педагогічних питань, у тому числі й філософії сучасної освіти. У даному разі слід відзначити статтю Я. М. Кміта (Львів), Т. С. Яценко (Ялта) «Суб'єктивна та об'єктивна реальність в контексті методу активного соціально-психологічного навчання» [14, с. 147-163], присвячену об'єктивації психологічних досліджень категорій філософії і психології в контексті методу активного соціально-психологічного навчання; статті Я. М. Кміта «Формування інтегративного професійного мислення майбутнього фахівця у контексті синергетичної парадигми» [16, с. 245-254], «Структурування змісту фундаментальних дисциплін у вищій школі: аспект формування інтегративного мислення» [17, с. 63-83], «Формування інтегративного професійного мислення фахівця: міждисциплінарний аспект» [18, с. 170-180], в яких доводиться «доцільність формування інтегративного професійного мислення майбутнього фахівця на основі синергетичного підходу»; статті І. А. Зязюна (Київ) «Універсальність та інтегративність культури в освітньому просторі інформаційного суспільства» [16, с. 230-244], «Аксіологічна небезпека занепаду культур і держав» [18, с. 155-169], в яких зазначається, що сучасна культура «інтегрує досягнення суспільства», вибудовує «полікультурний аспект взаємодії», актуалізує питання «аксіологічної небезпеки занепаду культур і держав»; статті І. М. Рацина (Львів) «Організаційно-методичні аспекти впровадження міжнародного проекту з глибинної психології в Університеті «Львівський Ставропігійон»» [17, с. 242-259], «Соціально-психологічний тренінг екзистенційно-гуманістичного напрямку як засіб особистісного розвитку студентів» [18, с. 117-123], «Феноменологія образу у філософії та психології» [19, с. 199-208].

У контексті наукових слухань СФС були сформовані та проводилися різного роду тренінги, майстер-класи, зміст яких визначає ідея поглибленого і міждисциплінарного навчання. Запрошувалися й іноземні фахівці. Відтак постав синергетичного плану проект Міжнародної навчальної програми з глибинної психології, зміст якої формували наступні спецкурси (або ж мініпроекти): «Метод активного соціально-психологічного навчання» (АСПН), автор програми професор Т. С. Яценко; «Неопсихоаналітична психотерапія за Г. Шульцом-Генке», «Внутрішній світ людини у глибинно-психологічному наближенні до творчості відомого художника німецького романтизму К. Д. Фрідріха», автор програм доктор Р. Краузе (Ганновер, Німеччина); «Вступ до музичної терапії», автор програми професор Г. І. Побережна; «Вступ до соціоніки», автор програми доктор С. І. Чурюмов; «Основи кататимно-імагінативної психотерапії (символдрами)», автор програми психолог-тренер О. М. Сапіжак (Львів); «Психологія руху потенціальностей», автор програми кандидат медичних наук, доцент І. М. Радін (Львів); «Глибинна психологія в контексті езотеричної філософії та мистецтва», автор програми кандидат мистецтвознавства, доцент О. П. Опанасюк [6].

На завершення аналізу проекту «Ставропігійські філософські студії» відзначимо публікації декількох авторів, які хоча й не були активними учасниками таких слухань, проте їх доповіді і статті помітно вирізняються оригінальністю ідей та обґрунтованою ними відповідною концепцією.

Насамперед укажемо на статтю Г. В. Карась (Івано-Франківськ) «Духовна музична культура західної діаспори як вияв етнічного буття українців» [15, с. 140-158], в якій розвиток музичної культури західної діаспори аналізується в контексті «неоціненого внеску» щодо «збереження української духовної хорової музики» та вітчизняної музики загалом. Згодом оригінальна ідея набула рис об'ємної монографії і була захищена на рівні докторської дисертації (Київ, березень 2014 р.) [3].

У доповідях і статтях І. П. Журавльової, Н. Г. Георгієвої (Ялта) визначаються та узагальнюються дослідження, присвячені актуалізації астрологічних даних в духовному і професійному розвитку людини (статті: «Астропсихологічні дослідження індивідуальних особливостей особистості та поведінки підлітка», «Використання астропсихологічних методів у визначенні професійної спрямованості особистості» [15, с. 113-130; 130-139].

Відзначимо й статтю І. В. Карівця «Про причини поділів та розривів: феноменологічно-езотеричний аналіз» [15, с. 66-76], в якій обґрунтовано необхідність для повноти визначення її характеристики змісту явищ актуалізації езотеричних відомостей, оскільки «феноменологія звертається до сенсу та сутності явищ, а езотерика – до невидимої природи, яка фундаментальніша за видиму. Езотерика, як і феноменологія, долає прірву між духом і матерією, між видимим і невидимим, торуючи шлях до їхньої єдності» [15, с. 66].

Проведений аналіз дає підстави для таких висновків. «Ставропігійські філософські студії» дійсно постають досить оригінальним науковим проектом із концептуалізацією вихідних інтенцій у тематиці конференцій, доповідях, наукових статтях, методичних розробках, монографіях. У 2013 році він припиняє своє функціонування з певних причин (відзначимо лише дві визначальні обставини).

Перша полягає в тому, що науковий збірник СФС так і не отримав фахового статусу, що ставить питання доречності усталеного підходу до визначення такого статусу, оскільки, як це відомо науковцям, далеко не кожна опублікована у визнаних збірниках стаття позначена оригінальністю, новизною та демонструє належний рівень наукового дискурсу. Очевидно, така умова має бути переглянутою, наша наука повинна брати до уваги наукові статті, опубліковані в будь-яких відповідних збірниках. Такий крок сприятиме оновленню і збагаченню ментального простору України та відкриє перспективу у наукових дослідженнях (практика показує, що оригінальні ідеї досить часто виникають саме на периферії культурних і наукових центрів).

Друга причина лежить у площині життєвих умов. Відійшли у вічність фундатори «Ставропігійських філософських студій» Андрій Васильович Поправко (1955-2013), Іван Андрійович Зязюн (1938-2014). Змінив місце проживання автор цієї статті (переїзд зі Львова до Києва).

1. Ігнатів С. О. Парасвідомі маніфестації як сутність творчих процесів : монографія / С. О. Ігнатів. – Луцьк : Вежа, 2015. – 350 с. (готується до друку).
2. Ігнатова Л. П. Топоси духовності: філософія, релігія, культура і мистецтво : монографія / Л. П. Ігнатова. – Луцьк : Вежа, 2015. – 322 с. (готується до друку).

3. Карась Г. В. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі ХХ століття : монографія / Ганна Василівна Карась. – Івано-Франківськ : Тіповіт, 2012. – 1164 с.
4. Кудрик Л. Г. Индиго: Діти Нової Свідомості : посібник для вчителів, виховників і батьків / Л. Г. Кудрик. – Львів : СПОЛОМ, 2008. – 176 с.
5. Кудрик Л. Г. Діти Индиго – зерна нового людства. Науково-популярне видання / Л. Г. Кудрик, Ю. Р. Сурмяк. – Львів : АБЕРС, 2012. – 307 с.
6. Міжнародна навчальна програма з глибинної психології : методичні рекомендації / за ред. Я. Кміта, І. Рацина. – Львів : Ставропігійон, 2009. – 82 с.
7. Онищенко В. Д. Передмова / В. Д. Онищенко, О. П. Опанасюк // Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 1 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2008. – С. 5-10.
8. Опанасюк О. П. Вагомі здобутки «Ставропігійських філософських студій» / О. П. Опанасюк // Пульс Ставропігії. – 2010. – № 6 (25 грудня).
9. Опанасюк О. П. Інтенціональність у просторі культури: мистецтвознавчий, культурологічний та філософський аспекти : монографія / О. П. Опанасюк. – Львів : Ліга-Прес, 2013. – 448 с.
10. Опанасюк О. П. П'ятий ювілейний випуск «Ставропігійських філософських студій» / О. П. Опанасюк // Пульс Ставропігії, № 8 (14), серпень 2011 року.
11. Побережная Г. И. Музыкальные крылья судьбы. Вып. 1-14. / Г. И. Побережная. – К. : ДІА, 2009-2012.
12. Поправко А. В. 111 головоломных хораров: Практическое руководство по хорарной астрологии / А. В. Поправко. – К. : ДІА, 2012. – 224 с.
13. Поправко А. В. Україна: хто ми і звідки є? (роздуми на перетині наук) / А. В. Поправко. – К. : ДІА, 2014. – 376 с.
14. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 1 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2008. – 218 с. – (ULTIMA RATIO).
15. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 2 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2008. – 261 с. – (ULTIMA RATIO).
16. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 3 / упорядник Г. І. Побережна. – Львів : Ставропігійон, 2009. – 276 с. – (ULTIMA RATIO).
17. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 4 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2010. – 294 с. – (ULTIMA RATIO).
18. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з музикознавства, психології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 5 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2011. – 294 с. – (ULTIMA RATIO).
19. Ставропігійські філософські студії : збірник наукових праць з музикознавства, психології та педагогіки. Випуск 6 / упорядник О. П. Опанасюк. – Львів : Ставропігійон, 2012. – 291 с. – (ULTIMA RATIO).
20. Чурюмов С. И. Блеск и Нищета Соционической Метафизики. Том 1 / С. И. Чурюмов. – К. : Метафизика, 2011. – 470 с.
21. Чурюмов С. И. Улыбка Чеширского Кота, или Возможное и Невозможное в Соционике: Проблемы, Гипотезы, Решения. – Київ-Дрогобич : Вимір, 2007. – 560 с.
22. Чурюмов С. И. Улыбка чеширского Кота, или Возможное и невозможное в соционике. – 2-е изд., испр. и доп. – Книга 1 / С. И. Чурюмов. – М. : Черная белка, 2011. – 408 с. – (Библиотека SOCIONICA. Выпуск 12).

Анализируются интенции проекта «Ставропигийские философские студии», их концептуализация в тематике и докладах конференций, научных статьях, монографиях, методических разработках авторов публикаций. Определяются перспектива, которая была открыта этим проектом, его достижения, причины прекращения такого плана научных студий.

Ключевые слова: Ставропигийон, Ставропигийские философские студии, концепт-анализ.

Here we analyze the intentions of a 'Stauropegeic Philosophical Studios' project are, their conceptualization in the subject and the in reports of conferences, scientific articles, monographs, methodical works of the authors of the publications. We determine the perspective which was introduced by this project, its attainment, the reasons of the termination of such plan of scientific studios.

Keywords: Stavropigion, Stauropegeic Philosophical Studios, concept-analysis.